

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Z. S.**, zast. Mgr. Svatoplukem Šplechtnou, advokátem, se sídlem Jindřišská 20, Praha 1, proti žalovanému: **policejní prezident Policie České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2009, č. j. 8 Ca 133/2008 – 51,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí policejního prezidenta Policie České republiky (žalovaného) ve věcech služebních, ze dne 22. 1. 2008, č. PPR-1340/K-PK-2007 (jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky, správy hl. města Prahy, ve věcech služebního poměru ze dne 25. 6. 2007, č. 5375/2007, kterým bylo rozhodnuto o tom, že se zamítá žádost žalobce o poskytnutí doplatku odměny za služební pohotovost za dobu od 1. 7. 2000 do 30. 4. 2001), věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a dále mu uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7712 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v níž namítá, že odůvodnění rozsudku vychází z nálezů Ústavního soudu ze dne 15. 1. 1997, sp. zn. II. ÚS 309/95, který se vztahuje k § 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Stěžovatel nesouhlasí s aplikací občanského zákoníku upravující občanskoprávní vztahy v posuzované věci, neboť služební poměr je vztahem veřejnoprávním a vzájemná práva subjektů tohoto vztahu jsou upravena komplexně v zákoně č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který v ustanovení § 206 komplexně upravuje promlčení. Podle názoru stěžovatele se krajský soud náležitě nevypořádal s rozdílnými aspekty veřejnoprávního a

soukromoprávního vztahu a bez dalšího odůvodnění extenzivně aplikoval ustanovení občanského zákoníku na veřejnoprávní vztah. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku městského soudu stěžovatel spatřuje v tom, že se nezabýval rozporem mezi principem právní jistoty a výkonem práva v souladu s dobrými mravy. Stěžovatel se domnívá, že není v rozporu s dobrými mravy uplatnit námitku promlčení, když sám žalobce, po dobu trvání sporu od 1. 5. 2001 do roku 2006 nevyužil možnosti domáhat se svých práv u soudu. Uplynutí promlčecí lhůty tak bylo způsobeno jednáním obou stran sporu, nikoliv jen žalovaného. Ohledně toho, zda výkon práva je v souladu s dobrými mravy, stěžovatel dále poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 9. 2005, sp. zn. I. ÚS 643/04 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2008, sp. zn. 30 Cdo 68/07. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených skutečností napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji podáním ze dne 28. 5. 2010, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 5. 2010, vzal zpět.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 108 odst. 2 s. ř. s., byla-li kasační stížnost vzata zpět před předložením spisu Nejvyššímu správnímu soudu, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlel ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že ke zpětvzetí kasační stížnosti došlo až po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. června 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu